

1884-12-22

þÿ £ ¬ » À ^{1 3 3}/₄ - ± Á . 4 3

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10255>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΕΚΤΥΡΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΛΙΑΙΑ.

ΕΤΟΣ Α.

ΑΡΙΘ. 43.

Συνδρομή υποχρεωτική έτησία προπληρωτέα εν Κύπρῳ Σελ. 8. Έν τῷ ἐξωτερικῷ Σελ. 12.
Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΞ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπὴν.
Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΙΓΞ" δεῖν νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩΙ εἰς Λεμεσσόν.
Editor S. HOURMOUZIOS LIMASSOL.

Μὴ πρᾶττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσίς σοι προξενεῖ ἐντροπὴν, διότι γρήγορα ἡ ἀργὰ θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

22, ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1884.

ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΓΕΡΜΑΝΟΥ.

(συνέχεια)

Τῇ 29 Μαΐου ἐπορεύθη εἰς τὴν περίπυστον μονὴν καὶ τὸ προσκυνητήριον Κύνκου, ὅπου εὔρε γιλιὰς ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν... τῇ δὲ πρώτῃ τῆς ἐπιούσης ἤρξατο ἡ πομπὴ εἰς τὸν τάφον τοῦ ἁγίου, ἱερεὺς δὲ τις ἠρνήθη νὰ ψηλαφίσῃ τὴν ράχιν πτωχῆς γυναικὸς διὰ τῶν ὁσίων τοῦ ἁγίου, διότι ἡ φιὰλὴ ἦν αὕτη προσέφερε δὲν ἦτο πλήρης ἐλαίου. Γελοιοδέστερον τούτου δὲν δύναται νὰ υπάρξῃ, διότι ἔλος ὁ κόσμος γνωρίζει ὅτι ἡ Μονὴ τοῦ Κύνκου δὲν ἔχει τὰ ὁσία ἁγίου· τίς λοιπὸν ὁ ἅγιος οὗτος; τίνας ἁγίου γιγάντια ὅσα ἐκράτουν οἱ ἱερεῖς; ἄκατανόητα ταῦτα. Πλὴν ἔχετε ὑπ' ὄψιν σας ὅτι ἀναγινώσκετε τὴν Χαλημαὶν καὶ ἐξακολουθεῖτε τὴν ἀνάγνωσιν ὅλων τῶν ἐπομένων, ὅσα χάριν μόνον ὕδρεως ἐδημιουργήθησαν ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ ἁγίου τῆς Μονῆς Κύνκου. Ὁ δυστυχὴς! εἶχεν οὗτος περισσότεραν ἢ ἡ γραῖα ἀνάγκην τῆς ἀνεβοκατεβάσεως ἐπὶ τῆς ράχεώς του τῶν γιγαντείων ἐκείνων ὁσίων, ἀλλ' ἦσαν φανταστικά· πῶς ἦτο δυνατόν νὰ χρησιμοποιοῦνται;

Τὸ μέγα ψεῦδος τοῦ μύθου τούτου δύναται πᾶς ἀναγνώστης ἡμῶν νὰ ἐννοήσῃ ἐκ τοῦ ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν (29 Μαΐου) οὐδεμία συνάθροισις γίνεται ἐν τῇ Μονῇ Κύνκου, διότι ὡς γνωστὸν αἱ συναθροίσεις γίνονται κατὰ τὰς ἐορτάς τῆς Παναγίας, οὐδεμία δὲ τοιαύτη ἐορτὴ ὑπάρχει κατὰ τὸν μῆνα τούτον.

Οἱ Ἕλληνες ἱερεῖς ὅταν χηρεύωσι—λέγει—ἀναχωροῦσιν εἰς μονὴν, ὁ δὲ Ἀρχιεπίσκοπος δίδει ἐκάστῳ ἄδειαν νὰ παραλάβῃ καλογραῖαν κλ. Δευτέρα ἔκδοσις Ρίχτερ ἐπιδιωρθομένη καὶ ἐπὶ ἐκδόσει, σκοπῶ ἰδιοτελείας ἐκδοθείσης τῆς μὲν, ὑπὸ παθούσης ὑπαγορευθείσης τῆς δὲ· ἀλλὰ πᾶς τίμιος ἄνθρωπος οφείλει νὰ ὑπερασπισθῇ τὰ ὑπ' αὐτοῦ γραφέντα, ὑποστηρίζων αὐτὰ, δι' ἀποδείξεων.

Εἶδε, λέγει, (καὶ οὐδὲν ἔμενεν ἔπερ δὲν εἶδε) κηδεῖαν Ἑλληνικὴν ἥτις τῷ ἐφάνη ἀηδεστάτῃ καὶ σκανδαλώδῃ, διότι τὸ λείψκον ἐκομίζετο εἰς τὸν τάφον ἐπὶ διτρόχου ἐλκλήθρου ἐλκομένου ὑπὸ βοῶν, ἐξεῖχεν δὲ τὰ ὑποδήματα καὶ ἡ κεφαλὴ ἥτις ἐκλονεῖτο ἐπὶ δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ, καὶ ὅτι οἱ Κύπριοι τοσοῦτον αὐστηρῶς τηροῦσι τὴν βάρβαρον ταύτην μέθοδον τοῦ κηδεύειν, ὥστε ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις δὲν ἐτόλμησεν εἰσεῖν νὰ τὴν βελτιώσῃ. Ἐνταῦθα ἤρπασε τὴν πίτταν ἀπὸ τῶν χειρῶν τοῦ Ρίχτερ. Ἄλλ' ὁ δεύτερος οὗτος παρακαλεῖται νὰ εἴπῃ δημοσιογραφικῶς ποῦ τῆς Κύπρου εἶδε καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐνταῦθα διαμονῆς του τοιαύτην συνήθειαν τοῦ κηδεύειν, διότι ἡμεῖς οἱ Κύπριοι ἀγνοοῦμεν τοῦτο.

Ὑπέστη ὁ ἥρωας μας καὶ τὰ ἐπακολουθήματα γάμου (πύσσατέ τον νὰ μὴ βσκανθῇ διὰ τὴν καλὴν ἣν ἔχει τύχην) προκρισθήσας ἐπὶ ὁθόνης ρυπαρᾶς καὶ μεστῆς βραυσμάτων πινακίου τὸ ὅποιον ἐ-

θραύσθη τὴν προτεραίαν, καὶ εἶνε τούτο—λέγει—ἔθιμον. Ὁ Θεὸς ἀληθῶς νὰ τῷ γίνῃ ἴλεως!

Ἄλλ' ἐκείνη πάλιν ἡ φαντασιώδης ἐκ Λευκωσίας εἰς Ἀάρνακα πορεῖα του καθ' ἣν ἀνηγγέθη—λέγει—ἐκείνου τοῦ φεροῦ σπηλαίου καὶ μόλις διὰ πολυκρότου ἔπερ δὲν εἶχε—λέγει—καὶ διὰ τοῦ ἀλεξιβρόχου ἀπηλλάγη τοῦ κινδύνου, τί πρᾶγμα ἄρα γε εἶνε, καὶ εἰς ποῖον θαθμὸν εὐρίσκετο ἡ μανία ἢ ἡ μέθη του;!!! μήπως ἐννοεῖ τὸ ἀνὰ μέσον Ἀθηναίου καὶ Λάρνακος Φορνὶ λεγόμενον εἰς τὸ ὅποιον συνήθως οἱ ἀγωγιάται προσφέρουν καφέ εἰς τοὺς ξένους των; Καὶ μὰ τὴν ἀλήθειαν τοῦτο εἶνε, ὁ δὲ μανιώδης μας ἐνόμισε συρφετὸν ληστῶν.

Ἄλλο· ἀλλὰ καὶ τοῦτο ὠραῖον. Τρεῖς ὥρας—λέγει—ἐπορεύετο πρὸς τὸ Τρώδος ἀνὰ μέσον φοινίκων. Ἐὰν φοινίκας ἐννοῇ τὰς κοινῶς λεγομένους χουρμαδῖας, τότε εἶνε πλέον ὑπερβέβαιον, ὅτι πᾶσχει ὁ δυστυχὴς ἀπὸ τρέλλαν, διότι τοιοῦτον δένδρον δύναται νὰ εἴπωσιν οἱ Ἀγγλοὶ ἂν ὑπάρχῃ ἔστω καὶ ἐν μόνον κατὰ τὴν ἐδὸν αὐτὴν εἴτε ἄλλοθι ποῦ τοῦ Τρώδους.

Ὁ Μουκτάρης τῶν Πλατρῶν τῷ προσέφερε—λέγει—ὡς καὶ κατὰ τὰ ὅποια ἔφαγε κρατῶν ἐπὶ τῶν γονάτων δι' ἑλλειψιν τραπέζιου. Καὶ τοῦτο μέγα ψεῦδος· διότι ὅταν ὁ ξενίζων τινα Κύπριος δὲν ἔγῃ νὰ τῷ στρώσῃ τράπεζαν, ἔχει τὸν λεγόμενον τσέστον πλεκτὸν στραγγύλον ἀχύρινον ἐν ἐλλείψει δὲ καὶ τούτου, ἔπερ ἀδύνατον, θέτει μίαν καρέκλαν ἔμπροσθεν τοῦ ξένου του, στρώνει

ἐπ' αὐτῆς τὸ τραπέζομάνδουλον καὶ πα-
ραδίδει τὸ φαγητόν.

Ἡ μεγάλη καὶ ὑψηλὴ φαντασία τοῦ
μυθιστοριογράφου μας ἦτο ἄδικον νὰ μὴ
ἐπισκεφθῇ καὶ τὰς φύλλας· «Ἐπὶ τῆς
λευκῆς ἐσθῆτος—λέγει—τῆς κυρίας ἀ-
ξιωματικοῦ εἰσελθούσης ἐν τῇ αἰθούσῃ
τοῦ ἀγγλικοῦ Club, ἐσχηματίσθη, ἅμα
τῇ εἰσόδῳ τῆς, παρυφῇ ἐκ φύλλων, ἐκ
δὲ τῶν ἄρτων πρέπει νὰ ἐξάγῃ τις τὰς
ἐνζυμωθείσας φύλλας». Ὅσον ἄδικος,
τόσον ψευδὴς ἡ πλαγία αὕτη πρὸς τὸ
Club προσβολή, διότι ὡς γνωστὸν αἱ
φύλλαι αὐξάνουν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς
παρημελημένας οἰκίας, ἀλλὰ ποσοῦτος
πληθυσμὸς οἶον τὸν παριστᾶ ἐνταῦθα ἡ
ἐξημμένη φαντασία τοῦ Γερμανοῦ τού-
του, οὐδ' εἰς τοὺς ἀγυρῶνας εἶνε δυνατόν
νὰ εὐρεθῇ.

Τί δὲ νὰ εἰπώμεν περὶ τῆς ἀρα-
βικῆς κώμης, τὴν ὁποίαν ἐπε-
σκέφθη ὁ ξένος μας; Οὐδεὶς Κύπρις
γνωρίζει μέχρι σήμερον ἂν ὑπάρχῃ ἐν
Κύπρῳ κώμη ἀραβικῇ, ἢ ἄ-
ραβες λεμβούχοι ἐν Λάρνακι, καὶ δὲν θὰ
τὴν γνωρίσωμεν καθόσον δὲν εὐδοκήσῃ ὁ
Γερμανὸς μας νὰ περιγράψῃ τὰ ὄριά της·
τὴν ἀπόστασίν της ἀπὸ τοῦ Ἰσημερινοῦ,
τὴν ἀπὸ τοῦ Ἀ' Μεσημβρινοῦ κλ. Καὶ εἶνε
ἄδικον νὰ μᾶς ἀφήσῃ εἰς τοιαύτην δεινὴν
ἀγνοίαν. Ἀναφέρων ὅμως περὶ τῶν ἀ-
ράβων λεμβοῦχων ἐν Λάρ-
νακι ἐλησμόνησεν ὁ σοφὸς μας (ἀνθρώπι-
νον καὶ τὸ ἀμαρτάνειν ὡς καὶ τὸ ψεύδεσθαι)
ὅτι ἦτο **Μάϊος** ὅτε ἀνέπλευσεν εἰς
Λάρνακα, διὸ καὶ λέγει οἱ ἄραβες λεμ-
βούχοι δὲν εἰργάζοντο, διότι «ἐπειδὴ δὲν
τοῖς ἐδίθετο ἐργασία ἐν εὐδίᾳ, οὐδ' αὐτοὶ
ἐργάζονται ἐν ὧρα χειμῶνος».

Ἄπαντα τέλος πάντων ὅσα κατὰ τῶν
Κυπρίων ἐξετόξευσεν ὁ Γερμανὸς οὗτος,
εἰσιν ὅλα ἀνύπαρκτα, ὅλα ψεύδη καὶ
συκοφαντίαι, τὰ ὁποῖα ἐπιτήδες ἐπλάσθη-
σαν διὰ νὰ προσβάλωσι τοὺς Κυπρίους,
οἵτινες δὲν ἔπραξαν ὡς ἤθελεν ἐκεῖνος ἐν
ταῖς ἐμπορικαῖς μετ' αὐτοῦ συναλλαγαῖς
των καὶ δὲν ὑπέκυψαν ἀνεξετάστως καὶ
ἀβασανίστως εἰς τὰς θελήσεις του. Τοῦ-
το δὲ ἀποκαθίσταται γνωστὸν εἰς πάντας
ἀφοῦ ἴδωσι μετὰ πόσης τέχνης καὶ προ-
φυλάξεως ἀπέφυγε νὰ εἴπῃ περὶ τῶν ἐμ-
πορικῶν ὑποθέσεων του
χάριν τῶν ὁποίων ἐπισκέψατο τὴν Κύ-
προν, διότι τότε τὰ πράγματα θὰ ἦσαν
ἀντίστροφα.

Καὶ μυρίας μὲν χάριτας ὀφείλομεν τῇ
ἀξιοτίμῳ Συντάξει τῆς «Νέας Ἡμέρας»
ἣτις ὑπ' ἀγαθῶν πάντοτε διαθέσεων ὑπὲρ
τῶν Κυπρίων ἐμφορουμένη ἀναδημοσιεύ-
ει ἐκάστοτε τὰς περὶ ἡμῶν ἐντυπώσεις
τῶν Εὐρωπαϊκῶν μὴ παραδεχομένη τὰς

δυσμενεῖς καθ' ἡμῶν κρίσεις των, οὐχ
ἔττον ὅμως λυπηρὸν δι' ἡμᾶς εἶνε, ὅτι
ὑπὸ τὸ βλέμμα τῶν ἀναγνωστῶν τῶν
σφαλερᾶν ἰδέων κατὰ τῶν Κυπρίων σχη-
ματίζοντων ἐκ τῆς ἀναγνώσεως των τοι-
ούτων φρικτῶν κατ' αὐτῶν κατηγοριῶν,
δὲν ἀξιοῦνται νὰ πεθώσιν αἱ ἀπαντήσεις
ἡμῶν.

Ἐν τούτοις οἱ Γερμανοὶ ἐδίδαξαν ἔτι
ἅπασι τοὺς Κυπρίους νὰ λέγωσιν «ὁ Θε-
ὸς νὰ μᾶς λυτρώσῃ ἀπὸ τὰ Γερμανικὰ
ψεύδη καὶ συκοφαντίας».

ΤΟ ΕΝΥΠΝΙΟΝ

Ὅστις θέλει νὰ δῇ ψεύδη
φοβερά καὶ νὰ θαυμάσῃ,
εἰς τὰ τελευταῖα φύλλα
τῆς «Ἡμέρας» ἄς διαβάσῃ.
τὸ ἐνύπνιον ἐμπόρου
καὶ ἐν Μασσαλίᾳ ξένου
διατρίψαντος ἐν Κύπρῳ
κ' ἐν Αἰγύπτῳ κοιμωμένου.
— Εἶδε 'ς τὸ ἐνύπνιον του
τὴν ἡμέραν διὰ χρόνον
καὶ τὸν δρόμον τοῦ Τροῶδου
εἶδε πλήρη φοινικῶνων.
Εἶδε γάμους καὶ κηδεῖας,
εἶδεν ὄνους γὰρ καμῆλους
εἶδε πῆλινας οἰκίας,
εἶδεν ἄρτους μὲ τοὺς φύλλους.
Περιῆλθεν ὄρη, κώμας
καὶ χωρὶς καὶ πολιτείας
πολλὰς ἔκαμ' ἐπισκέψεις
εἰς πολλὰς οἰκογενείας.
Εἶδε πόλεμον μεγάλον
καὶ φρικτὸν εἰς τ' ὄνειρόν του
καὶ ἐκέρδισε μὲν μάχην
μὲ τὸ ἀλεξιβροχόν του.
Κ' εἰς τὸν ὕπνον του τὸν Κάππα
εἶχεν ὡς διερμηνέα
κ' εἰς ἐπίσκεψιν ὁ Ἄλφα
τὸν ἐπρόσμενον ὠραῖα!
Πῶς δὲν εἶδε 'ς τὸν ὅταν του
βασιλεῖαν νὰ τοῦ σκουπίξῃ
καὶ τὰ ὑποδήματά του
τὸν θεῶν νὰ τοῦ φρουτζίξῃ!
Σ' τ' ὄνειρόν του τέλος πάντων
εἶδε τόσα, εἶδε τόσα,
ὅσα δὲν μπορεῖ νὰ πλάτῃ
οὔτε πέννα, οὔτε γλῶσσα.
— Ἐν ὄνειρον αὐτὸ σημαίνει
πῶς ποτέ του δὲν θὰ γειάνῃ
ὑπνοβάτης, ἐγεννήθη
κ' ὑπνοβάτης θ' ἀποθάνῃ.
Ἄν τὸν ἔβλεπεν ὁ κόσμος
ἐξυπνὸν τὸν καυμένον,
θὰ τὸν ἔλεγεν ἢ ψεύστην,
ἢ κακοαναθρεμμένον.

Εἰς Δοῦλαν τῆς Αστυνομίας.

Φίλε Σαλπικτά!

Ἐσκέφθην ἐν πράγματι τὸ ὅποιον λανε-
νὲς ἄλλου τὸ κεφάλι δὲν ἐχώρησε μέγρι

τούτου, καὶ προσέξατε ἂν θέλετε νὰ τὸ
χωρήσῃ τώρα.

Εἰσαγωγή. Ὅσον ἡ ἀστυνο-
μία φυλάττει τὴν πόλιν τόσον περισσό-
τεραι κλοπαὶ γίνονται.

Προοίμιον. Ὅταν τὸ σπῆτί
μου ἔγῃ κλειδαριὰν, τὸ κλειδόνω καὶ
εἶμαι πλέον ἡσυχος καὶ πάγω ὅπου θέλω·
ὅταν ὅμως δὲν ἔγῃ, ἀναγκάζομαι νὰ μὴ
βγέννω ἔξω διὰ νὰ τὸ φυλάττω.

Υπόθεσις. Οἱ φύλακες
ἐφύλαττον, καὶ ὁ κ. Γ. Λανίτης
ὑπῆγε προχθὲς τόσον ἐνωρὶς ἀμέριμος,
διότι οἱ φύλακες ἐφύλατ-
τον εἰς συναναστροφὴν, καὶ ὅμως οἱ
κλέπται, διότι οἱ φύλακες ἐφύ-
λαττον ἤνοιξαν τόσας θύρας μὲ τό-
σα ἐργαλεῖα, ἤνοιξαν τόσα σύρμακα μὲ
τόσην εὐκολίαν καὶ ἡσυχίαν, διότι οἱ
φύλακες ἐφύλαττον, εἰ-
χον βέβαια καὶ φῶς καὶ ἀφήρεσαν 90
λίρας, ἡτοίμασαν ὅλα τὰ κοσμήματα νὰ
τὰ βάλωσιν εἰς σινδόνι, διότι οἱ φύ-
λακες ἐφύλαττον, ἔτε δὲ ἡ
κλειδαριὰ ἔτριξεν ἡ ὁποία εἶχε μέσα ἡ-
σφαλισμένα καὶ πράγματα καὶ κλέπτας,
καὶ ἐνῶ ἔξω οἱ φύλακες ἐφύ-
λαττον οἱ κλέπται ἀνελήφθησαν.

Οἱ ἀγρυπνοὶ φύλακες ἐ-
φύλαττον ὅταν ἤνοιξαν τὴν αὐ-
τὴν νύκτα οἱ κλέπται τὸ κατὰστημα τοῦ
κ. Κωνστ. Χριστοδουλίδου ἐκ τῆς ὁρο-
φῆς, διότι οἱ ἀγρυπνοὶ φύλα-
κες ἀπ' ἀντίκρου ἐφύλαττον τὸ φρούρι-
ον, καὶ ἀφήρεσαν τὰ φιλὰ νομίσματα
μόνον, διότι οἱ φύλακες ἐφύ-
λαττον.

Οἱ φύλακες ἐφύλαττον
καὶ τὴν αὐτὴν νύκτα ἐν λάτῃ μία σκκ-
κοῦλλα κάρβουνα ἐκ τοῦ καφενείου τοῦ
Κοντονικόλα.

Πρὸς τοῖς ἄλλοις ἀφ' οἱ φύλακες εἶ-
νε ἀπησχολημένοι τόσον εἰς τὸ νὰ φυ-
λάττουν πῶς ἦτο δυνατόν τὴν αὐτὴν νύ-
κτα νὰ διαλύσωσι τοὺς καθγάδες οἱ ὁποῖ-
οι ἔγειναν εἰς τὸ καφενεῖον ποῦνε δίπλα
τῆς ἀστυνομίας καὶ τοῦ τελωνείου μὲ
τόσας αἰσχρολογίας καὶ ν' ἀπαλλάξωσι
τὸν διευθυντὴν τοῦ καφενείου ἀπὸ τὴν κα-
ρεκλίαν ποῦ τοῦ φόρεσαν καὶ τοῦ ἤνοιξαν
τὸ κρανίον;

Ἀνακεφαλαίωσις. Ὁ
Κύριος ἐνὸς καταστήματος κοιμάται ἡ-
συχος, διότι οἱ φύλακες φυλάττουν· οἱ
κλέπται κλέπτουν ἡσυχά, διότι οἱ φύλα-
κες φυλάττουν· καὶ οἱ φύλακες εἶνε ἡσυ-
χοι, διότι ὁ Κύριος κοιμάται.

Συμπέρασμα. Ὡωω! μὰ ἂν δὲν ἦ-
σθε ἱκανοὶ νὰ βγάλετε μόνοι σας τὸ συμ-
πέρασμα, τότε κρίμα 'ς τοὺς κόπους
μου Εἰς παθῶν συμπολίτης.

Καθ' ἃ γράφουσιν ἡμῖν ἐκ τῆς πρωτευούσης τὸ Πλημμελειοδικεῖον Λευκωσ. ἐξακολουθεῖ νὰ ἀνγκρίνῃ τοὺς κατηγορουμένους ὑπαλλήλους τῆς δεκάτης. Τρεῖς τούτων παρεπιμύθησαν εἰς τὸ Κακυρριοδικεῖον, τῶν δ' ἄλλων αἱ ἀνακρίσεις δὲν ἐτελείωσαν. Ἰδῶμεν πῶς θὰ τελειώσῃ καὶ ἡ σκανδαλώδης αὕτη ὑπόθεσις.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἄς βάλωμεν καὶ τοιαῦτα ὀλίγα, διότι εἶνε ἀρκετὸς καιρὸς ποὺ τὰ ἡσημονήσαμεν. ἀλλὰ μήπως ὑπάρχει καὶ τίποτε σπουδαῖον;

Ὁ Οὐελτελέη ἐξέμαθε τὴν τέχνην τοῦ προφητεῦν· ἐνώπιον τοῦ προφήτου Μαγδῆ τὸ προφητικὸν πνεῦμα τοῦ ἀφῆρῆθη ἀπὸ αὐτόν. Ἐνόμιζεν ὅτι καὶ ὁ Μαγδῆς θὰ ἦτο κλιτὸς εἰς τὰς προφητείας του καθὼς ὁ Ἀραβῆς, ποῦ ὥρισε τὴν ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν ἤθελε νὰ τὸν αἰχμαλωτίσῃ καὶ εὐγῆκεν ἀληθῆς. Τώρα ἐνῶ ἐπρυφάτευσεν ἔτι ἐμελλε νὰ ἐορτάσῃ τὰ Χριστοῦ γεννα εἰς τὸ Καρτούμ, οὔτε τὴν Ἀνάστασιν δὲν θὰ ἐορτάσῃ ἐκεῖ. Ἀλλ' ὁ δυστυχὴς Γόρδων; ἅς πάρῃ καὶ ἐκεῖνος ὀλίγην ὑπομονήν· παιγνίδι ἔχει ἅς διασκεδάξῃ μὲ τοὺς στρατοὺς τοῦ Μαγδῆ ποὺ τὸν περικυκλώνουν.

Τὴν κάτωθεν διατριβὴν σταλείσαν ἡμῖν πρὸ καιροῦ ἀνεβάλλομεν ἐνεκεν ἐλλείψεως χώρου.

Φίλε κ. Συντάκτα τῆς "Σάλπιγγος".

Αἱ ἀτομικαὶ μου ὑποθέσεις μ' ἔκμαν, φίλε μου, νὰ γίνω σωτὸς περιηγητὴς· τούτου ἕνεκα ἠναγκάσθην νὰ περιέλθω ἐκτὸς ἄλλων καὶ πλείττα χωρία τῆς Ἐπαρχίας τοῦ Μακαριωτάτου. Κατὰ καλὴν δὲ σύμπτωσιν παρευρέθην κατὰ συνέχειαν μάλιστα καὶ εἰς τινα χωρία ἅτινα καὶ ὄχι παρὸς Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν περιήρχετο ποιῶν τὰς συνήθεις καὶ νενομισμένας λειτουργίας, διδάσκων καὶ νοθεῶν ἐπ' Ἐκκλησίαις τὸ ἐμπιστευθὲν Αὐτῷ ποιμνιον καὶ παριστάμενος ἐν ταῖς ἐξετάσεσι τῶν μαθητῶν ὅπου ὑπάρχουν σχολεῖα.

Ἐπειδὴ δὲ καὶ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ παρευρίσκαμην καὶ ἐγὼ ἀκούων τὴν θεῖαν καὶ ἱερὰν λειτουργίαν τοῦ Μακαριωτάτου πρὸς δὲ καὶ τὸν ὑπὸ τοῦ ἰδίου κηρυττόμενον θεῖον λόγον, καὶ ἐν ταῖς ἐξετάσεσι παριστάμενον, διὰ τοῦτο ἔλαβον καὶ πάλιν ἀφορμὴν νὰ σοὶ γράψω ἐν περιλήψει τινά.

Ἦτο ἡ 4 τοῦ Ὁβρίου καὶ τὸ πρῶτον χωρίον ἐν ᾧ παρευρέθην ἦτο τὸ Παραλίμνιν· κατὰ τὴν θεῖαν λειτουργίαν ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ὠμίλησεν ἐπὶ πολλὴν ὥραν δίδων εἰς τοὺς ἐκκλησιαζομένους πολ-

λὰς καὶ ὠφελίμους συμβουλὰς καὶ νοουθεσίας σχετικὰς πρὸς τὰ θρησκευτικὰ καὶ ἠθικὰ αὐτῶν καθήκοντα καὶ πρὸς τὰ καλὰ τῆς ἀληθοῦς παιδείας ἐν περιλήψει δὲ ἡ ὁμιλία τῆς Α. Μ. περιστρέφετο εἰς τοῦτο· ὅτι ἡ παιδεία εἶνε τοσοῦτον ἀναγκαῖα ὅσον εἶνε ἀναγκαῖον τὸ ψωμὶ πρὸς διατροφήν τοῦ σώματος· "ἄρτος ἐστίν", ἔλεγεν, ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ᾧ ψυχαὶ τρέφονται θεὸν πεινῶσαι". Μικρὸν μετὰ τὴν θεῖαν λειτουργίαν ἡ Α. Μ. ἀπῆλθεν εἰς τὸ νεόδμητον σχολεῖον τοῦ ἀξιολογον ἀληθῶς καὶ εἰς ὑψηλὴν καὶ εὐακρον θέσιν παρὰ τῇ Ἐκκλησίᾳ κείμενον· το σχολεῖον δὲ τοῦτο διευθύνεται ἀπὸ τινος καιροῦ ὑπὸ ἀξιολόγου τινὸς νέου δημοδιδασκάλου ἐκ Σκάλας νομίζω. Κατὰ τὰς ἐξετάσεις ἡ Α. Μ. ἠκούασατο τοὺς μαθητὰς ἐπὶ 2—3 ὥρας ποιῶσα αὐτοῖς πολλὰς καὶ διαφόρους ἐρωτήσεις καὶ ἀπῆντησαν ἀξιόλογα· μετὰ λύπης μου ὅμως ἤκουσα τὸν διδάσκαλον νὰ παραπονῆται ὅτι πολλοὶ τῶν γονέων δὲν ἀφίνουσι τὰ τέκνα των νὰ ἐξακολουθῶσι τακτικῶς εἰς τὸ σχολεῖον, ἀλλὰ τὰ στέλλουσιν εἰς τὰς διαφόρους ἐργασίας των (καὶ τοῦτο γίνεται δυστυχῶς εἰς ὅλα τὰ χωρία,) καὶ διὰ τοῦτο δὲν εἶναι δυνατόν νὰ γίνηται ἀνάλογος πρόοδος. Ἡ Α. Μ. λαβοῦσα ἐντεῦθεν ἀφορμὴν προέτρεψε τοὺς χωρικοὺς ν' ἀφίσωσι τὰ τέκνα των νὰ ἐξακολουθῶσι τακτικῶς, ἄλλως δὲν δύνανται νὰ προοδεύωσι καὶ νὰ μάθωσιν ἐντὸς ὁρισμένου χρόνου ὅπως πρέπει καὶ ὅσα πρέπει νὰ μάθωσιν.

Ἐθαύμασα, κύριε Συντάκτα, τὴν ὑπομονὴν καὶ καρτερίαν τοῦ Μακαριωτάτου, ὅστις ἂν καὶ ἦτο πλέον ἐξηνητημένος ἢ πρότερον, ἅτε μαστιζόμενος εἰσέτι ὑπὸ τῆς ἐπαράτου θέρμης, καὶ ὅμως δὲν ἐφαίνετο βαρυνόμενος, καὶ ἐτόλμησα νὰ τῷ παρατηρήσω πῶς πάσχων πρὸ τόσων μηνῶν νὰ μὴ διακόψῃ τὴν περιουδεῖαν τοῦ, ἵνα ἐπιστρέψῃ· εἰς τὰ ἴδια νοσηλευθῇ ὅπως πρέπει πρὸς βελτίωσιν τῆς υγείας του; Ἀλλὰ μετὰ τῆς διακρινούσης Αὐτὸν ἐπιεικείας μοὶ ἀπῆντησε. "Παιδί μου, ἐπιθυμῶ νὰ διέλθω τοῦλάχιστον ἐκ τῶν χωρίων ἐν οἷς ὑπάρχουν σχολεῖα, ἵνα μάθω ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως εἰς ποῖαν θέσιν εὐρίσκονται ταῦτα, καὶ ἂν προοδεύωσιν οἱ μαθηταὶ ἢ ὄχι καὶ κατὰ πόσον· ἰδίᾳ δὲ ἵνα παραστῶ εἰς τὰς ἐξετάσεις τῶν μαθητῶν τοῦ ἐν Βατυλῇ σχολείου, ὅπερ ὡς γνωστὸν συντηρεῖ ἡ ἐν Αἰγύπτῳ φιλόμουσος καὶ ἀξιεπαινος Κυριακὴ Ἀδελφότης".

Ἐκ τοῦ χωρίου λοιπὸν Παραλίμνιου μετέβη εἰς Αὐγόρου ὅπου ἔμαθεν ὅτι ὑπάρχει σχολεῖον, παραλείψας νὰ διέλθῃ ἐκ τινῶν Κοκκινωχωρίων, καὶ διότι ἔπασχε καὶ διότι καὶ χειμὼν ἦτο· καὶ ἐνταῦθα μετὰ τὴν θεῖαν λειτουργίαν ἡ Α. Μ. ἐπεσκέψατο τὸ σχολεῖον καὶ τοὺς μαθητὰς ἐξήτασεν.

Ἐκ τοῦ Αὐγόρου μετέβη εἰς τὴν Ἀθναν· διδάσκαλος τοῦ σχολείου τοῦ χωρίου τούτου εἶνε εἰς ἐγγύριον ἐπιμελῆς καὶ χρησιμοθήνης νέος· ἐνταῦθα κατὰ τὰς ἐξετάσεις τινὲς μαθηταὶ δὲν ἀπῆντησαν τόσον καλῶς· καὶ ἔπειθ' ἡ Α. Μ. ἔκαμε τὴν παρατήρησιν τῷ διδασκάλῳ ἔλαβε τὴν αὐτὴν καὶ παρ' αὐτοῦ ἀπάντησιν καὶ τὰ αὐτὰ παράπονα ἤκουσεν ὅτι οἱ γονεῖς δὲν ἀφίνουσι τὰ τέκνα των νὰ φοιτῶσι τακτικῶς· τὰς αὐτὰς δὲ συμβουλὰς καὶ νοουθεσίας ἡ Α. Μ. ἔδωκε τοῖς χωρικοῖς. Ἐντεῦθεν μετέβη εἰς Κοντέαν· ὁ καλὸς καὶ σεμνὸς Ἱερεὺς τοῦ χωρίου Παπᾶ Κωνσταντῖνος εἶνε καὶ διδάσκαλος τοῦ χωρίου. Ἐκ τῆς Κοντέας μετέβη εἰς τὴν Λύσειν· ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ ἐγένετο λαμπρὰ παράταξις ὑπὸ τῶν μαθητῶν εἰς τὴν ὑποδοχὴν τῆς Α. Μ. Ἐνταῦθα διδάσκαλος τοῦ σχολείου εἶνε εἰς ξένος Γεώργιος Χαζάκος λεγόμενος ἐπιμελῆς καὶ χρηστὸς νέος· ἐξετασθέντων καὶ ἐνταῦθα τῶν μαθητῶν οἱ πλείστοι ἀπῆντησαν ἀξιόλογα.

Ἐκ τῆς Λύσεως ἡ Α. Μ. μετέβη εἰς τὴν Βατυλὴν· καὶ ἐνταῦθα ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος καὶ ἐπ' Ἐκκλησίας καὶ ἰδίᾳ ἐν τῷ σχολείῳ ὠμίλησε πολλὰ περὶ ἀνατροφῆς καὶ παιδείας λέγων "ὅτι ἡ ἀληθὴς καὶ μὴ ψευδομένη τὸ ὄνομα παιδεία πρέπει νὰ στηρίζηται εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς θρησκείας καὶ τῆς ἠθικῆς, ἄλλως ἀδύνατον νὰ εὐδοκίμησῃ καὶ νὰ παραγάγῃ καρποὺς εὐκλείας καὶ χρησίμους ταῖς κοινωνίαις μάλιστα ταῖς ἡμετέραις". Τὸ σχολεῖον τοῦ χωρίου τούτου διευθύνει ἤδη ὁ κ. Ν. Θ. Παυλίδης νέος χρηστὸς καὶ εὐπαιδευτὸς τελειόφοιτος τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων Λευκωσίας· ἀλλὰ καὶ οὗτος τὰ αὐτὰ ὡς καὶ οἱ ἄλλοι παράπονα ἔκαμε πρὸς τὴν Α. Μ. ὅτι δὲν ἀφίνουσιν οἱ γονεῖς τὰ τέκνα των νὰ φοιτῶσι τακτικῶς εἰς τὸ σχολεῖον, καὶ ἔπειτα παραπονοῦνται ὅτι δὲν προοδεύουν.

Ἐκ τῆς Βατυλῆς τὴν ἐπιούσαν μετέβη ἡ Α. Μ. εἰς τὴν Ἀσχίαν, ὅπου ἐγένετο ἀξιολογος παράταξις τῶν μαθητῶν ψαλλόντων διάφορα ἄσματα κατὰ τὴν ὑποδοχὴν· ὁ διδάσκαλος κ. Μιχαλάκης Παυλίδης πρόεφώνησε τῇ Α. Μ. καταλλήλως, καὶ ἡ Α. Μ. ἀπῆντησε τὰ δέοντα· τὴν δ' ἐπιούσαν μετὰ τὴν θεῖαν λειτουργίαν ἀπῆλθεν εἰς τὰς ἐξετάσεις ὅπου παρῆν πολὺ πλῆθος ἐγγχωρίων· ὁ διδάσκαλος διὰ λογιδρίου πραγματευομένου περὶ παιδείας εἶπε πολλὰ καὶ καλά, οἱ δὲ μαθηταὶ ἐξεταζόμενοι ἀπεκρίνοντο καλῶς· ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα ἐγένοντο τὰ αὐτὰ παράπονα παρὰ τοῦ διδασκάλου ὡς πρὸς τὴν τακτικὴν φοίτησιν τῶν παιδῶν εἰς τὸ σχολεῖον. Ἡ Α. Μ. συνεβούλευσε καὶ ἐνταῦθα τὰ δέοντα, ἀλλὰ "Μακάριος ὁ λέγων εἰς ὧτα ἀκουόντων."

Ἦτο ἡ 15 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς (Ὁβρίου) καὶ

ἡ Α. Μ. ἀνεχώρησε διὰ τὴν Λευκωσίαν, ἐγὼ δὲ μετέβην ὅπου αἱ ὑποθέσεις μου ἀπῆλθον. Ἐν γένει, φίλε μου Συντάκτα, δύναμαι νὰ σὲ διαβεβαιώσω εὐχαρίστως ὅτι παντοῦ συν-εστήθησαν σχολεῖα, ὡς καὶ εἰς αὐτὸ τὸ Ὀλιγοπέτρι, καὶ ὅτι πρόοδος γίνεται ἱκανή. Εἰς τὴν Ἐπαρχίαν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ὡς ἔμαθον, ὑπάρχουσι σήμερον περὶ τὰ ἐξήκον-τα σχολεῖα μετὰ τῶν τῆς πρωτεύουσας Λευ-κωσίας· ἀναλόγως δὲ καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς Ἐπαρχίαις. Ἀλλὰ κατὰ χρέος ὀφείλομεν νὰ ὁμολογῶμεν καὶ τὴν ἀλήθειαν ἔστω καὶ πικράν. Παρατηρῶ λοιπὸν μετὰ λύπης μου δύο ἐλλείψεις προερχομένας τὸ μὲν ἐκ πολ-λῶν γονέων, τὸ δὲ ἐκ πολλῶν διδασκάλων.

α') Ὅτι πολλοὶ τῶν γονέων δὲν ἤσθαν θησαν ἀκόμη τὴν μεγάλην ὠφέλειαν τῶν γραμμάτων καὶ διὰ τοῦτο ἐμποδίζουν τὰ τέ-κνα τῶν ἀπὸ τοῦ νὰ συχναῖον τακτικῶς εἰς τὰ σχολεῖα, οὐδόλως συλλογίζόμενοι ὅτι μεγάλως τὰ βλάπτουν διὰ τοῦτο. καὶ β) Ὅτι πολλοὶ τῶν διδασκάλων δὲν συχναῖον εἰς τὰς Ἐκκλησίας κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἐπισήμους ἑορτὰς τοῦλάχιστον καὶ οὕτω νὰ γίνωνται καλὸν παράδειγμα εἰς τε τοὺς χωρικοὺς καὶ εἰς τοὺς μαθητάς· καὶ ἄλλοι δὲν φυλάττουσι τὰς νενομισμένας νηστείας, ὅπερ σκανδαλίζει πολὺ τοὺς χωρι-κοὺς. Μετὰ μεγάλην μου δὲ εὐχαρίστησιν βλέ-πω ὅτι καὶ ἡ "Σάλπιγξ" κουπανίζει τὰς ἐλλείψεις ταύτας καὶ μάλιστα πολὺ, καὶ ἔ-χω δι' ἐλπίδος ὅτι λαβοῦσα ἀφορμὴν καὶ ἐκ τούτων καὶ ἐξ ἄλλων θὰ λέγῃ καὶ θὰ ἀ-λατίζει πάντα διὰ τοῦ σατυρικοῦ ἁλατὸς τῆς.

Ὁ Εἰς Διαβάτης.

ΤΥΧΗ τῆς ΒΙΟΥΝΙΑΣ.

ὑπὸ ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ,

Δικαστοῦ ἐν τῇ Ἐπαρχιακῇ Δικαστηρίῳ Ἀμμοχώστου.

(συνέχεια)

Πᾶσα ἡ ἐπιφάνεια,
ἣν κλαίων διατρέχεις,
ἄφθονα εἶχε τ' ἀγαθὸν,
ὅσα πλέον δὲν ἔχεις.
Πάλαι δὲ εἶχον εὐπρεπεῖς
τρεῖς πόλεις εὐκλεοῦσας
Νίκαιαν, Νικομήδειον
καὶ Προῦσαν εὐτυχούσας.
Πολλοὶ δὲ πόλεις πρὸς αὐταῖς
εἶχον ἔτι ἀνθούσας,
καὶ εἰς ἀνδρείαν εὐγενῇ
γενναίως εὐσταθοῦσας.
Ἀννίβας Καρχηδόνιος
καὶ Καίσαρος Ρωμαίων
εἰς δόξαν μὲ προήγαγον,
εἰς ὄνομα ἀκμαῖον.
Παντοῦ ἀψίδας ἔστησαν,
καὶ θρίαμβοι ἐτέλουν,

ὅτε οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς,
ἐνταῦθα διετέλουν.
Βλέπεις, ὦ νέε, τὸν σωρὸν
λίθων ἐσκαρπισμένων;
ἔδω ὑψοῦτ' ὀχύρωμα
ἀνδρῶν πεφημισμένων.

Τὴν πυραμίδα ἐξ ὅστων
ἀνθρώπων φονευμένων
παρέκει βλέπων γνῶρισον,
σωρὸν ἀνδρειωμένων.
ὦ! τί πρῶτον, τί ὕστατον
θέλεις, ἵνα σοὶ δείξω;
καὶ τὰ δεινὰ μου τὰ πολλὰ
συντόμως ὑποδείξω;
ὅτε δεινὸς καὶ στιβαρὸς
ἠγέρθη μέγας Γίγας,
ὡς δαίμων, ὡς βροτολογιγός,
ὅς ἦν τῆς Ρώμης Ρήγας,
τότε δὴ τότε καὶ ἡ γῆ,
ἐσείετο φρικώδης
τὰ τέκνα μου τὰ ἰσχυρά
ἐφόνευε θυμώδης.

Τῶν δὲ αἰμοχαρῶν ἐχθρῶν
λατρείας μου ἀγίας,
τὸ σμῆνος ὄρμα κατ' ἐμοῦ
μὲ ξίφη θυμηδίας.
Πικροὺς δὲ πόνους καὶ δριμεῖς
ὑπέστησαν γενναῖοι,
οἱ τοῦ Χριστοῦ μου μάρτυρες·
νικῶσι παλαμναῖοι.
Ἄλλ' ὦ θαυμάτων μέγιστον,
ὅλως τῶν ἐξαισίων,
αἴφνης τροποῦται τὸ δεινὸν
στίφος τῶν ἀνοσίων.
Ἐλένη ἡ θυγάτηρ μου
γεννᾷ υἱὸν ἀνδρεῖον
τὸν ὀλετήρα τῶν ἐχθρῶν
βαρβάρων καὶ ἀγρίων.
(ἀκολουθεῖ)

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμνησοῦ.

(λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κρασία τὸ γομ. ἀπὸ Γρ. 40—132

Ρακὴ 19 βαθμ. ἡ ὀκτ 1 καὶ 30

Σταφίδα 30—35]40

τὰ Χαρούρικ ἤρχισαν κάπως κινούμενα·
πωλήσεις ἔγειναν κατ' αὐτὰς εἰς τὰ γρ.
90 τὸ χαλεπικὸν καντάρι εἰς τὰς ἀπο-
θήκας.

Λευκωσίας (λίρα ἀγγλ. Γρ. 182.)

δ σῖτος τὸ κοιλὸν (22 ὀκ.) Γρ. 20—22.

ἡ κριθή ,, [16 ὀκ.] 13—14.

κρέας βοδινὸν ἡ ὀκτ γρ. 10—11

,, προβατῖσιον ,, 12—14

λάδι νέον ἡ λίτρα ,, 17—18

Τὸ 39 αἰνίγμα ἔλυσε καὶ ὁ Κ. Κυπριανὸς
Κ. Ἰωάννιδης ἐκ Λεύκας.

Λύσις τοῦ 40. αἰνίγματος

παρά—σιτος

Αὐτὴρ ὁ κ. Ν. Τριτοφτίδης Λεμνησοῦ

Αἶνιγμα 42.

Ἐὰν τοὺς δύο πόδας μου
καλῶς τοποθετήσης
εἰς τρυφερὰν κ' εὐαίσθητον
καρδίαν θὰ μ' ἀπαντήσης.
Ἀλλὰ καὶ ἄνευ τῶν ποδῶν
ἂν θέλῃς νὰ μ' ἀφήσης,
τὸ μένον πάλιν σῶμά μου
θὰ ἀγαπᾷ ἐπίσης.
Ἐὰν λαιμὸν καὶ κεφαλὴν
ὦ φίλε, ὅμως χάσω,
κ' ἀναγραμματισθῶ
θὰ μεταχειρισθῶ
καὶ μέλη δρᾷ τοῦ σώματος
θὰ τοῦ παρουσιάσω.

Λεμνησοῦ.

Ε. Κ. Δ.

Λύσις τοῦ στ' προβλήματος

ἐχρειάζοντο κόκκοι σίτου διὰ νὰ γεμισθῶ-
σι τὰ 64 τετράγωνα 16,846,744,073,
709,151,615 δηλαδὴ, ἀφοῦ ἀναλογι-
σωμεν ὅτι 64 κόκκοι βαροῦν ἐν δράμι,
καὶ 22 ὀκάδες ἐν κοιλὸν· ἐχρειάζοντο
κοιλὰ σίτου 29,912,542,744,512 τὰ
ὅποια ἡ γεωργία ὅλης τῆς γῆς δὲν ἠδύ-
νατο νὰ παράγῃ ἐντὸς ἐνὸς ἔτους.

Αὐτῆρες οἱ κ. κ. Ν. Γ. Μαληκίδης ἐκ
Λεμνησοῦ καὶ Γ. Μιχαηλίδης Κυβραῖα.

Πρόβλημα ζ'.

Ἐντὸς πίθου ἔχω 100 ὀκάδας οἴνου· ἐξ
αὐτοῦ ἀφικνῶ καθ' ἐκάστην μίαν ὀκτὴν καὶ
προσθέτω ἀντ' αὐτοῦ νερόν· μετὰ 50 ἡμέ-
ρας πόσος οἶνος θὰ ὑπάρχῃ ἐντὸς τοῦ πίθου
καὶ πόσον νερόν;

Κωνστ. Αἰμιλίδης.

Εἰδοποιήσεις.

Κρασία καλλίστης ποιότητος χρώμα-
τος καὶ γεύσεως, καὶ μαστίχα ἐ-
ξαιρέτου κατασκευῆς καὶ διαφόρων ποιο-
τήτων, πωλοῦνται: λιανικῶς καὶ χονδρι-
κῶς εἰς μετριωτάτας τιμὰς ἐν τῇ Κα-
ταστηματὶ «Ὁ Ἑρμῆς» τοῦ κ. Γεωργίου
Μιχαηλίδου ἐν τῇ ὁδῷ «Ἀγ. Ἀνδρέου»
ὑπ' ἀριθ. 146. Πᾶς εἰσερχόμενος ἐν τῇ
καταστηματὶ τούτῳ ἐξέρχεται εὐθυ-
μὸς καὶ ὅλα δοκιμάσατε καὶ θὰ ἴδη-
τε.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ἡ ΚΥΠΡΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ἐν Λευκωσίᾳ.